

[Christmas Møller.]

Jeg tror, at vi alle sammen — i hvert Fald kan jeg sige det for mit Vedkommende — er overmaade stærkt indstillet paa, at andre Systemer skal herske, smidigere og lettere; men naar det ærede Medlem Hr. Krag f. Eks. ved Lejlighed siger, at Traktater skal holdes, saa siger jeg: Vil det ærede Medlem Hr. Krag da ikke give Anvisning paa hvorledes?

Med Hensyn til Kronekursen og Kronepolitikken vil jeg gerne sige, at jeg har aldrig forstaaet den højere Visdom hos Regeringen i ikke at opfylde sin Forpligtelse over for det ærede Medlem i Henhold til 31. Januar-Forliget; men det kommer jo ikke mig ved, dermed har jeg intet at gøre. Men det er jo ikke det, der er det afgørende i det ærede Medlems Politik, thi det, det ærede Medlem nu siger, er, at man skulde gaa videre. Det, jeg har læst, Landstingsmand Hauch siger ude i Landet, var, at han ønskede en Sterlingkurs af 25, og naar saa fremtrædende Politikere — det ærede Medlem som den mest fremtrædende Oppositionsleder her i Landet, den ærede Landstingsmand Hauch, som gerne vilde være den endnu mere fremtrædende Oppositionsleder — taler om 25 Kr. for et Pund Sterling og for hele den Politik, de gør, saa har man ogsaa Lov til at kræve af Politikere og Rigsdagsmænd i saa ansvarlige Stillinger, at de saa angiver, hvorledes dette skal gøres.

Det skal vi altsaa ikke diskutere her i Dag, hvor Enigheden kaster sin Kærlighedens Kaabe, eller hvad det var, over os alle; men saa har man god Tid til at tænke paa det til i Morgen, naar vi Klokkeren 10 tager fat paa det.

Jeg vender mig derefter med et Par ganske enkelte Ord til de Udtalelser, der er faldet fra andre Taleres Side. Til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen maa jeg have Lov til at sige, at naar jeg protesterede imod det ærede Medlems 6 Kr., var Aarsagen dertil den, at det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen kun lige tog de 4 pCt. af de 150 Kr. Det, der er det rigtige, er, at Renten for hvert Aar lægges til, altsaa bliver det lige ved de 12 Kr. (A. C. Mortensen: Det bliver 7½ Kr.). Nej, ikke hvis vi regner med hvert Halvaar, men vi er jo ikke oppe i den lille Tabel, om jeg saa maa sige, i dette høje Ting. Det, der skulde slaas fast ved denne Lejlighed, var, at det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen havde Uret og jeg Ret; og det var der for øvrigt ingen, der var i Tvivl om i Forvejen.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen talte hele Tiden om Kapitalens Rettigheder.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen er gammel nok til at have haft med Gæld og Kapital at gøre ogsaa før Krigen. Jeg kunde føle Trang til at stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Thomsen: Hvorledes var hans Synspunkt som Debitor, dengang Gældsudviklingen, Pengeudviklingen, Prisudviklingen var i Debtors Favør og i Kreditors Disfavør? Det ærede Medlem Hr. Thomsen kan jo tænke paa hele Perioden fra Aarhundredskiftet eller lidt før til 1914, hvor vi havde en ganske modsat Bevægelse af den, vi har haft fra 1920 til 1934—35. Jeg har aldrig hørt noget om, at det ærede Medlem eller hans Standsfæller eller andre havde de Betragtninger fremme, som det ærede Medlem har nu.

Vi siger ikke, at Gældsproblemet ikke er et Problem; vi siger ikke, at der ikke kan komme en Udvikling, og at vi ikke er inde i en Udvikling, hvor ogsaa dette Spørgsmaal maa tages op til dybtgaaende Overvejelser og Drøftelser. Men det, vi vender os imod, er den ensidige Maade, paa hvilken det ærede Medlem overhovedet kun har et eneste Sted — uden Hensyn til Ejendomsretten, uden Hensyn til velerhvervede Rettigheder — at slaa ned paa: Gælden og lade den bære Byrden.

Saa maa jeg ogsaa have Lov til at spørge det ærede Medlem Hr. Thomsen: Hvem er det, der administrerer en meget stor Del, maaske den største Del, af Gældsmassen her i Landet? Hvem administrerer Sparekasserne her i Landet? Er det ikke det ærede Medlems Standsfæller i meget stor Udstrækning? Hvem er det, der administrerer Kreditforeningerne? Er det ikke det ærede Medlems Standsfæller i meget stor Udstrækning? Derfor kan disse Sager aldeles ikke klares paa den lette Maade, paa hvilken det ærede Medlem forsøgte det.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at jeg havde kædet Venstre til mig. Deri synes jeg ikke, den højtærede Indenrigsminister har Ret, i hvert Fald synes jeg, det var en grim Maade af ham at udtale sin Anerkendelse paa. Det, der er sket i denne Sag, er ganske ligetil dette, at man paa dette Omraade til syvende og sidst har maattet bøje sig for det saglige Indhold af de konservative Betragtninger, som først og fremmest har gjort sig gældende i det høje Landsting. Det er det, vi nu er ved at bekræfte, kan jeg sige, alle sammen — Indenrigsministeren modvilligt, saaledes som jeg sagde det, vi andre med Tilfredshed.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Rentepolitikken, Statens Rente og dens Udtryk for, hvad Rentepolitikken i det hele i Lan-